

— А коя е тази страна? — попитала Богородица.

— Непозната е и за мене, Владичице. Ще я познаеш, когато стъпиш на нейния бръг, и отлетѣл Архенгълътъ къмъ небеснитѣ селения.

— — — —

Живѣлъ въ това време на островъ Кипъръ благочестивиятъ епископъ Лазаръ, причисленъ впоследствие къмъ лика на Божиитѣ светии.

И цѣлиятъ народъ, който населявалъ острова, знаелъ, че епископъ Лазаръ, не билъ обикновенъ човѣкъ, а такъвъ, подобенъ на когото не можелъ да се намѣри между сто милиона учители на земята.

Защото между тѣхъ нѣмало такъвъ смъртенъ човѣкъ, който да е успѣлъ да познае смъртта следъ живота — и следъ смъртта отново да се върне въ животъ.

А епископъ Лазаръ отъ Витания билъ именно такъвъ човѣкъ, защото въ миналото Самъ Христосъ го възкресилъ следъ четириднешно пребиваване въ гроба.

Всички жители на островъ Кипъръ повѣрвали въ учението на Спасителя, преподадено отъ възкръсналия Лазаръ, който билъ високо почитанъ на острова и като епископъ и като удивителенъ Божи подвижникъ.

— — — —

Изпълнена била съ любовъ и благодарностъ къмъ Бога душата на епископъ Лазара. Но той ималъ една грижа, една мжчителна мисълъ, която не му давала миръ, въпрѣки всичкитѣ му молитви.

Тази негова грижа била желанието му още еднажъ въ живота си да се види и поговори съ Пречистата Майка на неговия учителъ, която дала дума на епископа да го

посети на Кипъръ, ако ѝ се удаде възможностъ.

— Кипъръ е отдѣленъ отъ Палестина съ море! — Казала на прощаване Богородица на Лазара, — ако има нѣкога корабъ, ще дойда при тебе, Лазаре.

И дошло време, когато Лазаръ подпомогнатъ отъ своитѣ ученици, могълъ да направи новъ корабъ и да го изпрати за Палестина.

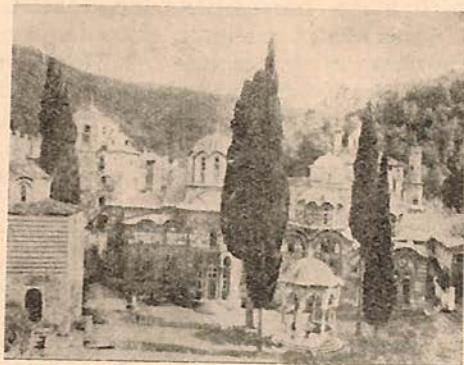
За този корабъ Богородица узнала на следния день, следъ като хвърлила съ апостолитѣ жребие и следъ явяване на Архангела Гавриила Тя сѣднала на изпратения ѝ корабъ заедно съ апостола Йоана и тръгнала съ него на далеченъ пътъ по морскитѣ простори.

— — — —

Когато корабътъ съ Богородица влѣзълъ въ открито море, надигнала се силна буря и дървения корабъ дълго време се носѣлъ по морскитѣ вълни, готовъ всѣки мигъ да потъне.

Но не такъвъ край билъ отсѣденъ на слабия корабъ, приелъ на своя бордъ Пречистата Майка Божия.

При свѣтлината на изгрѣващото слънце буйнитѣ вълни тласкали полуразбития корабъ къмъ бръга на

Хиландарски манастиръ на Св. Гора